

lighed holdt Tanke, at for at faa Lov til at færdes ude i Naturen skal der ydes fuld Erstatning, forekommer det mig at være en skadelig Tanke. Den ærede Ordfører (Godskesen) henviste til, at man i Regelen har anset det at færdes ved Strandbredden for at være noget, man naturligt havde Ret til. Men noget lignende gælder sandelig for vore Skove. Det har været en ganske almindelig Følelse, at Befolkningen i Nærheden af en Skov kunde færdes i denne Skov, uden at man tænkte sig, at der skulde kunne rettes Krav om Erstatning til Skovejeren, for at man kunde faa Lov til at færdes i Skoven. Men efter denne Bestemmelse her kan man tænke sig, at Skovejerne rundt omkring vil sige: Vil I ind i vore Skove? Ja vær saa god; men saa skal vi have fuld Erstatning — ja for hvad? — for Gene eller Ubehag, eller hvad de vil sige. I alt Fald staar der dette, at der kan rejses Krav om fuld Erstatning. Det forekommer mig at være højst utiltalende, at en saadan Bestemmelse kommer ind, og særlig utiltalende, fordi det netop er i dette høje Ting, Bestemmelsen bliver sat ind, her i dette Ting, som særlig repræsenterer den Samfundsklasse, som er saa lykkelig at sidde inde med Goder, som den store Masse af Befolkningen skulde faa Adgang til. Jeg har derfor ikke kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, men maa paa det bestemteste fraraade det.

Ændringsforslaget under Nr. 5 om Sammensætningen af Fredningsnævnet har jeg heller ikke kunnet tiltræde, fordi det for mig er det afgørende, at Fredningsnævnet faar en Sammensætning, der kan føre til, at denne Institution virkelig kan komme til at virke efter sin Opgave, udføre det, som den skulde. Og en af dens Opgaver er netop at tage Hensyn til det almene. Derfor er den Sammensætning, som dette Nævn havde faaet i Lovforslaget, saaledes som det kom op til os fra Folketinget, efter min Mening langt mere tiltalende og langt mere fyldestgørende; thi der er det virkelig en Repræsentation for det almene. Efter den Sammensætning, som Nævnet vil faa efter Flertallets Forslag her, bliver det i høj Grad en lokal Indretning; det er de lokale Interesser, der absolut bliver dominerende indenfor Fredningsnævnet, og jeg er noget tilbøjelig til at tro, at Fredningsnævnet under den Sammensætning ikke i den Grad vil have det almene Syn for Øje, som det burde, men at det paa sin Egn vil betragte det som sin Opgave at skaffe Fred paa Egnen og søge at holde den store Befolkning

borte derfra. Naar man har set det Standpunkt, som man i Nordsjælland har indtaget overfor dette Lovforslag, faar man en Følelse af, at der har været Modvillie mod dette Forslag der; og saa kan man godt faa Frygt for, at Fredningsnævnene med en saa lokal Sammensætning, som de vil faa efter Udvalgets Ændringsforslag, vil komme til at virke, ikke i Retning af at aabne Adgangen, men tværtimod saaledes, at de vil søge at skaffe Egnene Fred for Befolkningen. Af disse Grunde har jeg ikke kunnet tiltræde noget af de to omtalte Ændringsforslag, men maa absolut stemme imod dem.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan tiltræde de Ændringsforslag, som er fremkommet fra Udvalgets Side, og er enig med den ærede Ordfører (Godskesen) i, at disse Ændringsforslag ikke berører Lovforslagets Princip. Jeg behøver ikke, efter hvad der sagt af Udvalgets meget ærede Ordfører, at begrunde de stillede Ændringsforslag og kan derfor indskrænke mig til at gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), som ikke har kunnet tiltræde to af Ændringsforslagene.

Det første er Ændringsforslag Nr. 2, som foreslaar at indføre Ordene „mod fuld Erstatning“. Dette, at det allerede kommer til at staa i Lovforslagets Begyndelse, at de Ting, som her naas, kun naas mod fuld Erstatning til Ejeren, synes at vække et æstetisk Ubehag hos det ærede 8de Medlem for 2den Kreds, og det kan jeg ogsaa godt forstaa. Det ærede Medlem siger, at hvis denne Bestemmelse er overflødig, hvis det er overflødigt udtrykkeligt at sige det, kan det være skadeligt at sige det. Deri har det ærede Medlem ogsaa Ret. Det er, som jeg hævdede ved første Behandling af dette Lovforslag i dette høje Ting, overflødigt at sige det paa dette Sted. Det ligger nemlig, saaledes som den meget ærede Ordfører ogsaa fremhævede, i Grundlovens § 82, som siger, at man maa yde Erstatning, hvor man griber ind i Ejendomsretten. Men naar det paa den anden Side meget ønskes af et stort Flertal i dette høje Tings Udvalg, at Ordene „mod fuld Erstatning“ sættes ind paa dette Sted, kan jeg ikke finde tilstrækkelig Anledning til at modsætte mig det, da der ikke gøres nogen reel Forandring i Lovforslagets Indhold.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds fandt dernæst, at den Sammensætning, som Fredningsnævnene faar efter Ændringsforslag Nr. 5, er mindre god end den, de